

Daar stond toen in de Ned. Herv. Kerk Ds W.L. Mulder, een man, die wij goed kenden, daar hij ons in de school op christelijk onderwijs, zodat het al gauw beslist was. Keen is tot hij naar de H.B.S. in Goes gegaan is daar dan ook op geweest en leerde goed bij Meester de Koning. We hebben in ons familiealbum verschillende foto's waar hij en Pie op staan uit hun schooljaren. Ik ben zelf in die tijd toen nog als bestuurslid van die school gekozen en heb daar genoegelijk samen gewerkt met Gerard van Harn, die toen voorzitter was en Burgemeester Schwartz, die sekretaris was en de oude Heer Machiel Smallegange en Jan Vogelaar. Ik ben dit gebleven tot een jaar na het vertrek van Meester de Koning. Toen in het voorjaar van 1923 kondigde het vierde kind zich aan en op zondag 11 november werd Bets geboren. Een erge koude dag en zij werd volgens de dokter 3 weken te laat geboren. Maar gelukkig heeft de Heere alles toch nog wel uit doen lopen. Zij is voorspoedig opgegroeid en we waren allebei en de kinderen even blij. Nu was het weer een meisje. Zij moest weer naar Moeder heten en was een Betje. Wat was ze daar trots op en Pie blij, want die was nu 5 jaargen dan een zusje. En zo komen we dan aan 1924. Dit zou voor ons weer een jaar worden van veel veranderingen. Het liep op kerkelijk gebied geheel mis met de Herv. Kerk. De leer die de dominé Dekker bracht kon ik totaal niet mee overweg, daar kwam nog bij dat hij hier op Krabbendijke een schoolstrijd ging ontwikkelen die veel vijandschap heeft gewrocht. Hij ging n.l. een Herv. School oprichten. De pamfletten uit die tijd en die waren niet mals van die tegenstanders zijn alle nog in mijn bezit. Dat was een daad die hier veel kwaad bloed zette en daar kwam nog bij hij was een zeer onsympathieke kerel ook. Op kerkelijk gebied raakten we dus in ruzie met hem. Daar kwam bij dat Pietje er allang mee gebroken had om naar de Kerk te gaan. Zij ging altijd bij de Heer Remijn en Liza hebben we nog laten dopen in de Herv. Kerk, maar Bets was nog niet gedoopt. Toen in dat voorjaar is Ds Hofman naar Krabbendijke gekomen en zijn we in de loop van de zomer als lid der Geref. Gemeente aangenomen. We konden zo overgeschreven worden. Nu gaat dit niet meer. Zeer veel haat en nijd hebben we daardoor moeten ondervinden, vooral van de zijde van die voor mannen, die de lakens in de Herv. Kerk uitdeelden. Het was in die tijd (na mijn lieve Vrouw's dood) zou ik dit pas te weten komen) dat zij tegenover Leu van Alten bekende dat haar keus tussen de Heere en haar ziel gemaakt was en dat zij voor Hem gekozen had met de woorden uit Psalm 50: Ik God, ben Uw God. Zij leefde zeer ingetogen in die tijd, dat herinner ik me nog goed en we praten veel over deze dingen en stelden ons vertrouwen in Hem, die ons al die jaren zeer rijkelijk had gezegend en ons niet zou beschaamd doen uitkomen, al was het dan ook soms wel eens moeilijk, en kwam soms het water tot aan de lippen. Zij was op dat gebied veel lijdelijker dan ik. Ik kwam nog al eens in opstand, vooral als men er op uit is, iemand in zijn bestaan te treffen, daar ze het op geestelijk gebied niet konden. In dien tijd praatten we ook veel met Ouderling Sonke, een oprechte bekeerde man en die werkte daar nog al veel bij ons achter in de tuin van Meester Smit, onze bureu, die ook in dat jaar is gestorven. Zij hoorde hem ook zeer gaarne en heeft van hem veel onderricht gehad. Ook kwamen de Ouderlingen Bartel Meeuwsen en Marien de Bat veel bij ons. We hadden dus onze keus gemaakt en er nimmer spijt van gehad, al is het nu ook al niet meer zo als toen. Zij had zeer veel met het echte volk op en ging ze ook nog al dikwijls opzoeken. Wat is zeer veel naar Yerseke geweest naar haar Neef Wollesje Snoep. En daan al die bekeerde mensen met hem op gaan zoeken. Ook herinneren we ons dat zij in die tijd nog eens met Pie naar Benthuizen is geweest.